

AKTIE!!

De kans dat het pupje van een labrador 'HD' (Heupdysplasie) en/of 'ED' (Elleboogdysplasie) zal ontwikkelen zorgt voor heel wat angst bij hondenbezitters en –fokkers.

HD en ED zijn voor een deel erfelijk bepaald. Er wordt door plichtsbewuste fokkers al generaties lang geselecteerd op honden zonder deze afwijkingen aan het skelet. De positieve resultaten zijn meetbaar en zo zijn er lijnen (hondenfamilies) waar de erfelijke vorm van HD en ED niet meer voorkomen!! Maar daarmee is het probleem helaas nog lang niet opgelost. Want naast de erfelijke factor heeft de hondenbezitter ook met milieu-factoren te maken. Dat wil zeggen: in wat voor omstandigheden de pup opgroeit. Hoe hij wordt gevoed, verzorgd en van beweging voorzien. Bij verkeerde voeding en beweging kunnen HD en ED zich ook ontwikkelen, ook bij een pupje uit verantwoord gefokte ouders.

Goed bedoelende puppybazen doen het soms zó verschrikkelijk fout dat het achteraf een wonder mag heten dat hun hondje heel is gebleven! Bijvoorbeeld: de kinderen (uit de buurt) mogen het pupje uitlaten en laten hem alle kanten uittrekken (pootjes te zwaar belast) of zij laten hem continu één kant op trekken (kan zelfs scheefgroei veroorzaken); puppy zit op een cursus met een veel te zwaar lesprogramma en mag (voor of na de les) ook nog ravotten met de andere pups (algehele overbelasting). Omdat het zo leuk is met een nieuw hondje, wandelt men veel te grote afstanden; pupje springt vrolijk tegen iedereen op (ruggetje en vier pootjes overbelast) Pupje mag nog geen trappen lopen maar... men laat hem wel hellingen op en af rennen; stoepranden springen; in en uit de auto springen enz. Allemaal erg foute dingen dus!!!!

Hoe dan wel???

Lopen/wandelen.

Per week dat uw pupje oud is, mag het één minuutje wandelen. Of minder! OF: per maand leeftijd: 5 minuten wandelen. En dat mag gerust veel keren per dag, bijv. in het begin iedere 2 uur. Voor een pupje van 8 weken betekent dat dus 4 minuten de ene kant op en daarna 4 minuten voor de terugweg. Een hondje van een half jaar oud gaat zo'n zes keer per dag naar buiten. Hij is dan 26 weken oud en mag dus een half uurtje lopen: een klein kwartiertje de ene kant op en daarna weer naar huis. Dat is dan de langste wandeling van de dag. Per dag zorgt u op die leeftijd voor maximaal twee van die langere wandelingen; de andere keren laat u hem ongeveer de helft van die tijd uit. Dus één kwartiertje in totaal om zijn behoefte te doen.

Vanaf de leeftijd van zes á zeven maanden zorgt u eenmaal per dag voor een 'jogging-oefening' om de kracht in zijn beenspieren te bevorderen. De eerste meters mag uw hondje nog even snuffelen en wat doen, daarna zegt u: "volg!" En u zet er zelf flink de pas in. Uw hondje loopt nu mee in een rustige draf. Hij mag nu zeker niet trekken en niet snuffelen. Probeer een trottoir of weggetje te vinden waar u deze oefening kunt doen zonder dat uw hondje te veel wordt afgeleid. Deze oefening duurt eerst een kwartier, opbouwend naar een klein halfuurtje. Dit probeert u vol te houden totdat uw hondje één jaar oud is, en nooit langer dan dit halve uur in totaal (kwartier heen en kwartier terug). Het gaat erom dat hij op een veilige manier zijn spieren traint. (En u ook...) Is uw hondje tien maanden oud, dan kunt u al een *rustige* wandeling maken van drie kwartier. En met een jaar mag dit een uur zijn. Een volwassen hond heeft genoeg aan één lekkere lange wandeling en daarnaast viermaal even uitlaten.

Spelen.

Spel-activiteiten van een jonge hond mogen maximaal de helft van de wandeltijd duren. Dus met uw pup van 8 weken mag 4 minuten aan één stuk worden gespeeld. (bijvoorbeeld met een balletje, flostouw enz.) En dan natuurlijk niet meteen na (of voor) een flinke wandeling! Als uw pupje lekker in zijn eentje aan het spelen is, dan laat u hem zijn gangetje gaan. Geen probleem. Als hij moe wordt gaat hij wel liggen. Ook het

rondscharrelen in huis en tuin kan geen kwaad. Dat regelt hij zelf wel. Maar..... alle activiteiten mét zijn baasjes wil hij meemaken. Dán moet u dus opletten dat hij niet te moe wordt. Hij zal dit niet zelf aangeven omdat hij mee wil blijven doen. Dus bij drukte in huis van bijvoorbeeld de kinderen en/of veel bezoek doet u uw jonge hondje gewoon in de bench met een handje brokjes: puppybedtijd. Klaar.

Puppycursus.

U mag van mij al beginnen vanaf 8 weken leeftijd als u bovenstaande richtlijnen maar aanhoudt.

Draag uw hondje de eerste weken van de auto naar het veld. En na de les weer terug.

Hij mag op de cursus absoluut niet met de andere pups spelen. Een cursus die de pups laat spelen neemt u niet! En wel om drie redenen: 1. U gaat op cursus omdat u later *geen* hond wilt die zijn baas naar elke andere hond toe sleurt omdat hij vindt dat hij daar mee mag spelen. Het is de bedoeling dat hij op ú gericht is en lekker met ú mee leert lopen; 2. In zo'n puppygroep zijn altijd grotere, of kleinere, of dominante of onderdanige pups aanwezig. 't Spelen verandert al snel in rangorde bepaling. Uw hond gaat ontdekken dat hij iedereen aankan en wordt een macho; óf dat hij steeds onderligt: dus niets voorstelt. U wilt geen van beide. 3. De speeltijd moet u aftrekken van de tijd die uw hondje maximaal bezig mag zijn, u zou dus geen tijd overhouden voor de cursus.

Een goede cursus bestaat voor het grootste deel uit staan in een rij terwijl de instructeur iets uitlegt en/of één van de andere pupjes een beurt heeft. En vergis u niet: uw hondje leert ook door naar de anderen te kijken!! Zo nu en dan is er een korte activiteit voor uw eigen pup: een stukje volgen; komen op bevel; netjes blijven zitten enz. Er worden geen slipkettingen of andere strafmiddelen gebruikt! (Ook niet bij de ev. vervolgcursussen!) Er wordt alleen positief gereageerd op gewenst gedrag: "Knáppe hond!!! Goed gedaan!!" En een stukje Frolic als extra beloning. Wees daar niet zuinig mee! Zo is het reuze leuk voor uw hondje en komt hij niet doodmoe thuis. Uw pupje zit op school en daar wordt zijn latere levenshouding voor een belangrijk deel vastgelegd door de mensen en dieren om hem heen. Die moet hij leuk vinden, vertrouwen en respecteren. Nog een advies: geef uw pup nooit uit handen aan iemand die hem wel even zal corrigeren!!!

Socialiseren.

Als u uw hondje nooit ergens mee naar toe zou nemen en alleen thuis en in uw tuin zou houden, dan zou het wereldvreemd worden. Dat zou u thuis niet merken!! Maar wel zodra hij eens mee zou mogen naar de stad, een dierenarts of zo. Uw hond zou geen stap durven te verzetten uit pure doodsangst. Hij kent de wereld niet en denkt dat overal gevaar dreigt. Dat is een hele trieste zaak die nog steeds zo nu en dan voorkomt, omdat men zich niet bewust is dat een dier net als een mens ook door een leerproces gaat. Uw hondje *moet* dus de deur uit! U bedenkt een leuk programmaatje voor de komende weken. Bijvoorbeeld: mee met de auto naar de supermarkt. U parkeert daar, loopt met pup naar de ingang van de super waar men met de winkelwagentjes naar buiten komt. Daar drentelt u wat heen en weer. Hondje went aan de parkeerplaats met auto's, aan veel mensen, geratel van karretjes, drukte. Na een poosje laadt u uw pup weer in de auto en rijdt naar huis. Een paar dagen later: Met de auto naar een park met eendjes. (Draag hem desnoods naar de vijver) Samen eendjes voeren. Of hertjes, of kippen... in ieder geval een andere diersoort. Een paar dagen later: naar het station treinen (of bussen) kijken. Misschien een kopje koffie in de restauratie met pup. Weer een paar dagen later: naar de markt. U gaat echt voor de pup en stemt dus de organisatie van uw uitstapje af op uw pup. Ik ben zelf erg handig geworden in het combineren van een relaxed uitstapje en het socialiseren van mijn kleuterhondjes. Omdat ze nog niet zo ver mogen lopen zoek ik al snel een restaurantje op voor een lekker kopje cappuccino. Pup kan rondkijken in een nieuwe omgeving, wordt aangehaald, leert dat iedereen aardig is en de wereld geen bedreiging. Zo krijgt u een hond die overal op zijn gemak is. Ideaal!! Eén van mijn favorieten is de Intratuin! Lekker onder dak bij slecht weer. Pup mag in het winkelwagentje en zo rijdt hij door de kassen. Ze hebben er behalve plantjes allerlei leuke hondenspulletjes. En lekkere cappuccino! Vergeet ook niet over een bruggetje te lopen en mee op een (veer-)boot. Al deze activiteiten bij voorkeur plannen in de eerste vier maanden. Daarna regelmatig "bij houden".

Zwemmen.

Dit mag vanaf de leeftijd van vier maanden, nadat hij alle entingen gehad heeft. In verband met de ziekte van Weil moet u zich daar echt aan houden. Mijdt vieze baggersloten en ondiepe vijvers met stilstaand water. *Informeert eventueel bij uw dierenarts welk zwemwater veilig is.* Vooral 's zomers i.v.m. botulisme, blauwwieren enz. Ik leer mijn honden zwemmen vanaf een half jaar als ze al goed onder appél staan. De eerste keren willen ze meestal alleen maar pootjebaden. Totdat ze het ineens door krijgen!

Het strand.

Hier mag uw hondje al jong kennis mee maken. Maar lopen door rul zand is niet goed voor uw jonge hond. Dus dragen en nu en dan even neerzetten. Met strandwandelingen moet u wachten tot na een jaar.

Wat u niet moet doen met uw jonge hond!!

1. Touw-trek-spelletjes. Deze wekken dominantie op, plus risico op foutstand van het gebit.
2. Bal-gooi-spelletjes. Start en remmen geven een veel te zware belasting voor heupen en schouders. Maximaal één keertje per dag. Na een jaar opbouwen.
3. Voetballen. Veel te veel wendingen plus idem balgooien. Risico voor kapotte ellebogen!!
4. Stokspelletjes. Behalve bovenstaande risico's kunnen stokken in de keel terecht komen.
5. Op gladde oppervlakken laten lopen. Denk maar aan het 'Bambi-op-het-ijs-effect'. Alle vier de pootjes een andere kant op en krak zeggen de gewrichten. En uw hond én uzelf hebben een probleem! Parketvloeren, laminaat, linoleum, marmer enz. helemaal afdekken met kleden.
6. Traplopen. Dit is een heel bekende. Hierbij hoort ook: geen hellingen en niet in- en uit de auto laten springen. NB uw hond mag best wel eens een paar treden op en af, bijv. in de stad, als leermoment.
7. Fietsen. Pas vanaf tien maanden heeel langzaam beginnen. Na een jaar opbouwen. En daarna bijhouden. Dus niet tweemaal per jaar tien kilometer en tussendoor niets.
8. Ravotten. Eén ruige stoeipartij met een andere hond of met kinderen kan een sportblessure (bijv. een gescheurde kruisband in de knie, en/of een kapotte elleboog) opleveren die veel ellende met zich mee brengt. Pas na ruim een jaar is het skelet van uw hond bestand tegen ruige spelletjes.
9. Overdag te veel en te lang achter elkaar in de bench. Uw hondje wordt er psychisch gestoord van. En hij gaat op één bil tegen de spijlen hangen. Zijn heupkom kan daardoor zelfs misvormd raken!
10. Trekken. Bij trekken aan de riem wordt het lichaam verkeerd belast. In extreme gevallen ontstaat foutstand van de achterpoten (koehakking), elleboogdysplasie (meestal aan één kant) en scheefgroei.

De zorg om uw hond gezond op te laten groeien betekent dat u niet zo heel veel mag en kunt met uw opgroeiende pup. Blijf consequent en bedenk wat voor labrador u wilt hebben als hij straks volwassen is. *De basis wordt vanaf de eerste dag bij u thuis al gelegd. (En daarvoor al bij de fokker natuurlijk.)*

Onderschat niet hoeveel uw pup al door heeft, hoe klein hij/zij ook nog is. Ze leren van alles wat wij doen, zeggen, en soms denk ik wel eens dat ze ook gedachten kunnen raden. (Lastig hoor.) Iedere gezonde pup gaat grenzen opzoeken. Dat is normaal en niet stout of zo. Hoeft u ook niet zoveel aan te doen. Laat hem maar lekker gaan. Veel speelgoed en knabbelingen op de grond helpen hem om lekker bezig te zijn met dingetjes die mogen. Een sok met een bal erin, een lap met een knoop erin. U kunt verstopspelletjes met hem spelen: dingetjes of brokjes verstoppen. Commando Zoek! Ze weten zó wat het betekent. Ze kunnen zó veel woorden leren: de bal, eten, naar bed, ga je mee? Zoek, Zit, enz. Tot zeker 80 begrippen aan toe.

Afleiden met een speeltje is een goede manier om echt ongewenst gedrag om te buigen. Maar bedenk dat ál uw aandacht de moeite waard is voor een pup. Als hij dus aan uw gordijnen hangt en u reageert daar opgewonden op, dan zal uw hondje het vaker gaan doen om te kijken of u dan wéér overeind vliegt! Leuk is dat: pup doet dit en baasje doet dan dat! Pup richt baas af.... Als u er helemaal *niet* op reageert gaat de lol er vaak al gauw weer van af. Herhaal oefeningen van de puppycursus zo mogelijk iedere dag een of twee keer. Dat is voldoende voor een pup om het te leren. Ze zijn zo slim!

Spreek deze dingen met alle leden van het gezin door. Heeft u kinderen, maak dan afspraken dat de ouders en ev. de grotere kinderen de commando's mogen geven en welke dat zijn.

De bench

Voor een labrador dient de bench een meter lang te zijn. Voor een volwassen reu mag hij nog zo'n 10 cm. groter zijn. De hond moet er languit in kunnen liggen. Een bench is naar mijn mening een veilig en handig hulpmiddel. De pup kan er geen kattenkwaad uithalen en heeft een plekje alleen voor zichzelf. De bench wordt vooral 's nachts gebruikt en overdag in het begin voor de babyslaapjes. Die slaapjes overdag kunt u mooi combineren met even alleen leren zijn. Daar begin ik altijd meteen mee. Tijdens het wisselen en tijdens de pubertijd is de bench ook handig als pupje zou gaan knagen en slopen tijdens je afwezigheid. De bench wordt nooit maar dan ook helemaal nooit gebruikt als strafmiddel!!!!!! Je moppert sowieso niet op een pup. (Daar worden ze heel gauw immuun voor!! En dus nog stouter!!)

Een paar tips voor het gebruik:

Ik gebruik de bench ongeveer een jaar lang 's nachts. Het helpt enorm met het snel zindelijk worden 's nachts. Overdag gebruik ik hem voor de babyslaapjes: 's morgens een uur (soms twee) en ergens in de

middag ook. De bench moet altijd in de woonruimte staan. Dus niet in de bijkeuken, schuur, garage of een eenzame gang. Later, na een aantal maanden, mag de bench wel verhuizen naar een andere plek. Dan zet u een honden kussen of -mand op de plaats van de bench. Een pupje hoort in de kamer of woonkeuken thuis. Het in de bench doen: Pupje is eerst nog even naar buiten geweest. Daarna binnen nog wat knuffelen en spelen. Dan gooi ik zo'n vijf hondenbrokjes, een knuffelbeest en een knabbelbotje in de bench. Ik zeg vrolijk "naar bed!" Meestal rent het pupje al achter de brokjes aan naar binnen toe en doe ik het deurtje gauw dicht. Ik zeg nog een keer: "naar bed!" en ga dan weg bij de bench; blijf dus niet staan kijken en/of praten. Zodra pupje in de bench is ben ik er eventjes niet meer voor hem. Ook als hij gaat mopperen, jammeren of wat dan ook!!! Ik kijk er niet naar en doe net of ik niets hoor.

Inrichting: Ik zet er altijd een metalen bakje met een bodempje water bij in. Net genoeg om een paar slokjes te drinken. Geen kranten in de bench!!! Dat is gelijk aan een vergunning om er op te gaan plassen en zo. Verder natuurlijk een lekker dekentje, speeltjes en knuffels en een paar knaagdingen: botjes e.d. De eerste nachten kun je de bench naast het bed zetten. Een zielig gemurmel om een uur of twee, drie 's nachts betekent dat je eruit mag met je pupje: plasje doen en zo. Na een paar nachten moet dat over zijn. Huilt het pupje de eerste nachten soms van eenzaamheid, dan zeg je wat tegen hem, eventueel even met de hand bij het gaas en laten snuffelen. Meer niet. Zet hij het onverhoopt op een krijsen, dan echt helemaal niets doen!!!! Alleen op die manier gaat het snel over!!! Maar krijsende pupjes zijn bij mij gelukkig heel erg zeldzaam.....!

Titels.

Het boekje van Martin Gaus: "Puppy manieren" vind ik nog steeds één van de leukste om te lezen. Een prima en onderhoudend boek over de opgroeiende pup.

Een heel goede auteur is Jan Fennell. Haar boek: "De vrouw die naar honden luistert" opent je echt de ogen. Hoe een hond zijn plaats in het gezin ervaart. En dat honden vaak door onbegrip van de mensen mislukken. Heel erg leerzaam!! Een tweede boek van haar is een serieus naslagwerk: "De zeven levens van de hond". Over alle leerfasen van een hondenleven; van piepjonge pup tot hoogbejaarde hond.

Klaas Wijnberg is een geweldige schrijver en verteller. Boeken van hem: "De puppyfluisteraar" en "de hondenfluisteraar". Beide boeken zul je nooit meer vergeten.

Leuk om van hem te lezen is: "(G)een hond", met als ondertitel: Eerste hulp bij de neiging (g)een hond aan te schaffen. (Daar is het nu al een beetje te laat voor....) Graag zou ik jullie nog 1001 adviezen en tips willen geven. Je mag mij dus altijd bellen.....

ETEN!! en AKTIE!! horen bij de koopovereenkomst.